

FALKVARD LAGERMANSON

Ballad

The musical score consists of six staves of music in a single system. The lyrics are written below the notes. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are: Falk - vard han tjän - te i ko - nung-ens gård för pen - ning-ar och väl - skur - na klä - der, och fru - ar och jung - frur de kru - sa hans hår allt för hans hö - ve - li - ge se - der. — Jag sä - ger e - der, Falk - vard, I sko - len u - tav lan - det bort - rym - ma.

2 Och Falkvard han gick sig i frustugan in
som han gjorde alla dagar,
där fick han höra de tidender ny
som honom intet väl månd' behaga.

3 Och det var unge konungen,
han talte till sina svenner:
»Jag undrar vi Falkvard Lagermanson
så ofta i frustugan ränner?»

4 Svarade en av konungens män,
det gjorde han av elakt snille:
»Det är allt för drottning Hillevis skull!»
Däri gjorde han så illa.

5 Och Falkvard han hälsade jungfrur och mör,
han tog dem alla i hand,
men först och sist drottning Hillevi,
han tog henne i sin famn.

6 Och det var Falkvard Lagermanson,
han red till konungens gård.
Det var den unge konungen,
han själv ute för honom står.

7 Det var den unge konungen,
han sprang sig av hästen ned.
Men det var den unge konungen,
han vredgades svåra därvid.

8 Och det var unge konungen,
han talte till småsvenner två:
»I tagen Falkvard Lagermanson
och läggen honom bojor uppå!»

9 Och det var Falkvard Lagermanson,
han talte till konungens män:
»Vad haver jag då så illa gjort
i gärningar eller i ord?»

10 Svarade en av konungens män,
som stod honom ganska när:
»Det är allt för drottning Hillevis skull,
ty du har haft henne kär.»

11 »Drottning Hillevi är så god fru ännu
som då jag henne först lärt känna,
men efter jag oskyldigt skall dö
så dör jag allrahelst för henne.»

12 De togo fram en tunna ny,
var slagen med järnknivar små,
och det var Falkvard Lagermanson,
måste levandes däruti gå.

13 Och det var unga drottningen,
hon drömde en dröm om natt.
Arla om morgonen vaknade hon,
hon sade sina jungfrur därav.

14 »Jag drömde att min herres falkar,
de spände mig med sina klor,
de togo mitt hjärta utur mitt bröst
och gjorde sig därav ett bo.»

15 Stilla stodo de jungfrur och fruar
och sågo var uppå ann,
men ingen ville den drömmen uttyda,
ty han var så ganska sann.

16 Och det var den unga drottningen,
hon talte till småsvenner två:
»I tagen min häst utur stallet,
läggen sadel och guldbetsel på!

17 I sadlen mig upp min gångare grå,
läggen sadel och guldbetsel på,
jag vill rida bort till kungen idag,
mina tankar ur huvudet slå!»

- 18 Och det var den unga drottningen,
hon red sig till borgareled,
där fick hon se ett adeligt lik,
som vilade sig därvid.
- 19 Och det var unga drottningen,
hon talte till en av sina män:
»Vad är det för ett adeligt lik,
som vilade sig härvid?»
- 20 Och svarade en av hennes män,
och honom rann tårar på kind:
»Det är Falkvard Lagermanson,
den bästa smådrängen din.»
- 21 Och intet lik i Dannemark,
det månede mer den äran få
att drottningen med alla sina fruar och mör,
de månede efter båren gå.
- 22 Och det var den unga drottningen,
red sig till konungens gård,
och det var den unge konungen,
han själv ute för henne står.
- 23 Och det var den unge konungen,
lyfte drottningen av hästen ned,
och det var den unga drottningen,
hon bleknade därvid.
- 24 Och det var den unge konungen,
klappa' drottningen på blekblommand' kind:
»Döder är Falkvard Lagermanson,
den bästa smådrängen din!»
- 25 »Och vad angår det då mig
om Falkvard är död eller ej,
men det gör mig av hjärtat ont
att han oskyldigt dog för mig.»
- 26 Och där vart sorg och mycken gråt,
ja, jämmer och mycken kvida.
Arla om morgonen vaknade de,
låg drottningen död vid konungens sida.
- 27 Och det var den unge konungen,
han slog sina händer tillsamman:
»Tänk på huru svårt det är att skilja dem åt
som gärna vilja leva med gamman!»
— Jag säger eder, Falkvard, I skolen utav landet bort-
rymma.